

(Handelsministeren)

på fraflytningsstedet må accepteres, fordi den mere end opvejes af en udvidelse af beskæftigelsen på tilflytningsstedet. Kan man i sådanne sager samtidig medvirke til, at de nye arbejdspladser oprettes i de svagest udviklede egne af landet, hvor ledigheden er særlig høj, vil dette være i god overensstemmelse med egnsudviklingslovens formål.

I begrundelsen for spørgsmålet nævnes som eksempel, at A/S C. Mayland, Skovlunde, flytter en del af sin produktion med egnsudviklingsbistand. Oplysninger om konkrete egnsudviklingssager er underkastet lovens fortrolighedskrav. Følgende oplysninger kan dog med virksomhedens indforståelse meddeles.

Der er ydet bistand til et nyoprettet selskab i Sakskøbing, der viderefører en mindre del af den produktion, som hidtil har fundet sted hos A/S C. Mayland i Skovlunde. På grundlag af det moderne produktionsudstyr, som den nye virksomhed nu udrustes med, skulle der på lidt længere sigt være mulighed for en ekspansion af produktionen i Sakskøbing, som pladsforholdene i Skovlunde efter det oplyste ikke tillod, bl. a. ved at afsætningen øges til at omfatte nye aftagere, der kan gøre virksomheden mindre sæsonfølsom, således at produktionsudstyret udnyttes bedre. Til virksomhedens opstart er der efter det oplyste allerede antaget 13 timelønnede med-

arbejdere og 1 arbejdsleder, og yderligere 2 timelønnede vil blive ansat.

På virksomheden i Skovlunde, der i 1977 i gennemsnit beskæftigede 155 medarbejdere, har der samtidig fundet en mindre nedgang i beskæftigelsen sted. Efter det oplyste er i alt 10 timelønnede arbejdspladser og 1 arbejdslederstilling nedlagt i forbindelse med opgivelsen af den produktion, der fremtidig vil ske i Sakskøbing. Virksomheden håber med de trufne dispositioner at være i stand til at imødegå konkurrencen fra udlandet, der i de senere år har været stærkt tiltagende, og dermed at sikre beskæftigelsen i virksomheden.

Egnsudviklingsmæssigt har sagen ikke blot interesse ved, at der efter det oplyste skabes en vis samlet merbeskæftigelse, men navnlig ved, at der herved tilføres Sakskøbing en ny virksomhed ved en i forhold til antallet af arbejdspladser ret beskeden samlet investering. Det har netop i Sakskøbing været vanskeligt at få etableret ny industribeskæftigelse, og beskæftigelsessituationen i denne del af landet er samtidig væsentligt vanskeligere end i Københavnsområdet. Efter de senest offentliggjorte ledighedstal var ledigheden blandt fuldtidsforsikrede i henholdsvis Københavnsområdet og i det område (Nykøbing F.), hvortil Sakskøbing hører, som følger:

Pct.	29. nov.	6. dec.	13. dec.	20. dec.	27. dec.
Københavnsområdet	10,4	10,4	10,8	10,7	11,8
Nykøbing Falster (inkl. Sakskøbing)	15,6	15,7	16,2	19,2	23,3

Den næste sag på dagsordenen var:

gang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

3) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af postloven.

(Lovforslag nr. L 77. Fremsat 10/11 78. Første behandling 17/11 78. Betænkning 30/1 79).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene samt spørgsmålet om lovforslagets over-

Forhandling

Glensgård (FP):

Oven på denne ophidsede debat om de danske museer er det selvfølgelig en stor forandring at skulle til at diskutere postlov.

Vi har fremsat tre principielle ændringsforslag til lovforslaget. Det ene går ud på, at det er urimeligt, at vi fortsat skal yde så kæmpestore tilskud til de danske dagblade over postloven. Hvis der skal ydes tilskud – hvad fremskridtspartiet altså ikke mener – så må det være statsministeren, som direkte går ud med disse pengegaver. Det er statsmini-

[Glensgård]

sterens ressort, det skal ikke foregå over postloven.

Det andet ændringsforslag er et forslag, som burde kunne finde tilslutning hos samtlige partier minus de konservative, minus venstre og måske CD, nemlig et forslag om, at alle disse kæmpefirmaer, som benytter sig af reklametryksager, selv skal betale for det. Det er altså et forslag, som socialdemokratiet, SF, VS og retsforbundet og alle andre her i samfundet, som i øvrigt har den indstilling, at erhvervslivet ikke skal have sådanne kæmpestore tilskud, i hvert tilfælde ikke det erhvervsliv, som klarer sig særdeles udmærket, burde kunne stemme for.

Ændringsforslaget går altså ud på, at man ikke skal postomdele reklametryksager billigere end den omkostning, som det påfører postvæsenet. Men jeg kan jo se af betænkningen og ved det også fra udvalgsarbejdet, at her finder man ikke socialdemokratiet socialt. Nej, dér skal det sandelig være således, at den lille lønmodtager over sin skattebillet skal være med til at betale til Mågasin du Nord og til de store radio- og TV-forretninger, og hvem der nu ellers sender reklametryksager ud. Se, det er socialdemokratiets holdning til denne sag.

Det sidste ændringsforslag er et ganske lille forslag. Vi har en underlig holdning her i Danmark. Hvis postbudet kan få lov til at læse brevet til moster Anna, så er det billigere at sende, end hvis han ikke kan få lov til at læse det. Brevkortet, hvor postbudet kan få lov til at se indholdet, koster kun 1 kr. 10 øre at sende, men hvis man går hen og stopper et stykke papir i en kuvert og det i øvrigt er samme tekst, så koster det 1 kr. 30 øre.

Der er simpelt hen ikke nogen fornuftig forklaring på, at postkort skal være billigere at sende end breve. Det påfører postvæsenet nøjagtig samme arbejdsbyrde, hvad enten det er et postkort til moster Anna, eller det er et brev til moster Anna, men postkortet skal altså kun koste 1 kr. 10 øre.

Det er en lille krølle, som er et levn fra fortiden, og det bør vi selvfølgelig ændre, således at det arbejde, som postvæsenet udfører, når det ellers er samme arbejde, det udfører, betales med samme beløb. Derfor har vi stillet ændringsforslaget om, at levnet med den billige postkorttakst fjernes, og at vi derfor skal hæve denne takst til 1 kr. 30 øre. Nu er vi så spændt på at se, om også det

skal forkastes, bare fordi det nu tilfældigvis kommer fra os. Jeg håber så, at socialdemokratiet tager det op, næste gang man gennemgår postloven.

Ole Henriksen (SF):

SF har tilsluttet sig flertallet i betænkningen om, at dette lovforslag skal igennem, og i konsekvens heraf vil vi selvfølgelig stemme imod de ændringsforslag, som er stillet af fremskridtspartiet.

Jeg kan sige principielt om dagblade, at hvis man ville forhøje taksten for udbringning af dagblade igennem postvæsenet så meget, som det foreslås fra fremskridtspartiets side, så ville det i første række gå ud over de mindre blade, fordi det er dem, der sådan set i kraft af, at de ikke har råd til at være med i det distributionsapparat, som de store dagblade har, må benytte postvæsenet. Dette og mange andre årsager gør, at vi må være velvilligt indstillet over for de mindre dagblade.

Jeg har ikke nogen bemærkninger til ændringsforslaget om at forhøje postkorttaksten til samme niveau som brevtaksten. Jeg kan kun sige, at vi er modstandere af, at man ikke har denne mulighed for at sende korte meddelelser til en noget billigere takst.

Derimod vil jeg principielt sige om det ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet om adresseløse forsendelser og om, hvordan vi forholder os til reklamen, at vi egentlig meget gerne ville gå med i dette projekt. I og med at det ikke hidtil har været lovgivningsstof at forhøje taksterne på disse områder, så vil jeg godt sige, at SF, når vi nu får det – det er jo næsten årlige forhøjelser, det drejer sig om – til næste år, vil se meget kritisk på det regnskab, som postvæsenet lægger frem. Vi vil gerne henstille, at man i den tilstundende periode sikrer sig, at der bliver balance på posten adresseløse forsendelser – i øjeblikket drejer det sig altså om, at der er 10 mill. kr. i underskud – ellers vil vi støtte et forslag af denne karakter. Det gør vi selvfølgelig også af den grund, at vi primært ikke er interesserede i de dynger af reklamestof i folks brevkasser, som det er tilfældet i øjeblikket.

Karl Møller (DKP):

[Karl Møller]

Det ligger jo sådan, at vi har sagt, at vi vil stemme imod dette lovforslag, og det vil jeg gerne begrunde.

Det er sådan, at vi er imod selve den tankegang, som ligger bag ved dette lovforslag, nemlig at vigtige offentlige servicemæssige ydelser eller funktioner skal vurderes som en form for selvstændige forretningsmæssige virksomheder, som helst skal give overskud og i hvert fald mindst skal kunne balancere. Vi mener heller ikke, at man på et tidspunkt, hvor man i overenskomstforhandlingerne taler om en nul- eller en minusløsning for mange tusinde lønmodtagerfamilier, og hvor den forringede realløn er en realitet, kan foreslå stigninger på et sådant område. Det er altså årsagen til, at vi går imod forslaget.

Vi vil også stemme imod de ændringsforslag, som er kommet henholdsvis fra fremskridtspartiet alene og fra fremskridtspartiet og, hvad der undrer os en lille smule, fremskridtspartiet og retsforbundet i fællesskab.

Jeg vil godt i hvert fald give ét af disse ændringsforslag et par ord med på vejen, nemlig spørgsmålet om at sætte selve avisporto'en op med, jeg tror, det er omkring 500 pct., man har talt om.

Jeg føler, at det er fremsat som en provokation. Jeg synes i hvert fald, at det bærer præg af at være fremsat af et parti, hvor det at kunne læse og i hvert fald det at kunne læse indenad betragtes med den største skepsis, og hvor ganske mange medlemmer nok heller ikke benytter sig så meget af den gave, det faktisk er at kunne læse. I hvert fald synes jeg i forbindelse med avisportosagen, at det sædvanlige skvalder, vi får fra fremskridtspartiets side om de 450.000, som står bag fremskridtstanken, harmonerer meget dårligt med det forsvindende lille oplag på 3.000-4.000 eksemplarer, som partiets ideologiske frembringelse, tidsskriftet Fremskridt, kommer i.

Når jeg siger det, så er det, fordi jeg selv har haft den tvivlsomme fornøjelse et par år at fremstille dette makværk, og derfor taler jeg rent faktisk af ganske sørgelig erfaring, ligesom jeg naturligvis også kender noget til partiets forskellige dødfødte forsøg på at få etableret en landsdækkende presse, hvilket glædeligvis heller ikke er lykkedes.

På denne baggrund forstår jeg sådan set godt det ændringsforslag, der er stillet, men af de grunde, som jeg her har nævnt, mener

jeg, at det selvfølgelig både skal og vil blive stemt ned.

Alfred Hansen (DR):

Vi mener fra retsforbundets side, at post- og telegrafvæsenet skal hvile i sig selv, og vi mener også, at de enkelte poster inden for den service, som post- og telegrafvæsenet yder, skal kunne hvile i sig selv. Det får mig til at gøre nogle kritiske bemærkninger om selve fordelingen af udgifter og indtægter for postsektoren og for telesektoren.

Jeg mener, det er helt uantageligt, at man har et underskud i 1977-78 for postsektorens vedkommende på 333,1 mill. kr., men i samme periode har man et overskud for telesektorens vedkommende på 429,4 mill. kr. Altså man dækker så rigeligt underskuddet på postsektoren ind ved at pålægge dem, der taler i telefon, en ekstra afgift. Det finder vi er uantageligt.

Vi har endvidere givet udtryk for i de ændringsforslag, nr. 2, 3, 4 og 5, som vi har stillet sammen med fremskridtspartiet, at vi ønsker, at udbringning af aviser skal hvile i sig selv, altså det, det koster at bringe aviserne ud, skal naturligvis betales af dem, der ønsker at læse disse aviser.

Der er et videre aspekt i den politik, der er givet udtryk for i lovforslaget, og det vedrører de mindre lokale dagblade, som jo i stor udstrækning bliver transporteret med bydrenge, som man har lejet fra avisernes side til at bringe dem ud, eller også har aviserne selv deres biler, som kører aviserne ud. Det vil sige, at de små lokale dagblade lider under, at man giver et sådant tilskud til transport af de større dagblade, de landsomfattende blade. Ud fra et decentraliserings-synspunkt og et nærdemokratisk synspunkt er der altså også hold i begrundelsen fra retsforbundets side, nemlig at aviserne skal betale det, det koster at bringe aviserne ud. På samme måde mener vi det skal være tilfældet med de adresseløse forsendelser.

Når vi ikke agter at stemme for ændringsforslag nr. 1, fremsat af fremskridtspartiet, så skyldes det, at vi ikke har fået dokumentation for, at udbringningen af breve og kort ikke hviler i sig selv, altså at de indtægter, som postvæsenet får ved at bringe breve ud og ved at bringe brevkort ud, ikke dækker udgifterne. Det har vi ikke fået dokumenta-

[Alfred Hansen]

tion for. Jeg kan, indtil noget andet er bevist, lige så vel sige, at 1 kr. 30 øre for at bringe et brev ud er for meget, det burde måske i stedet netop ligge på 1 kr. 10 øre. Hvis hr. Glensgård eventuelt vil være med til at sætte brevportoen ned fra 1 kr. 30 øre til 1 kr. 10 øre, vel at mærke hvis der er dokumentation for, at det er det, det koster at bringe et brev og et kort ud, så kan vi måske enes om det.

Vi agter altså at stemme imod ændringsforslag nr. 1 og anbefaler, at man støtter ændringsforslag nr. 2, 3, 4 og 5.

Kurt Hansen (VS):

På grund af sygdom var jeg ikke til stede i udvalget i forbindelse med afgivelsen af betænkningen, så derfor skal jeg blot komme med nogle få kommentarer til de ændringsforslag, som ligger.

Om ændringsforslag nr. 1 må jeg sige, at vi ikke vil være med til at sætte portoen for postkort op. Hvis der skulle laves ændringer, således at prisen på postkort og breve var ens, så måtte man justere brevtaksten nedad. Det er jo det modsatte, man gør i dette forslag, så ændringsforslag nr. 1 kan vi naturligvis ikke gå ind for.

Ændringsforslag nr. 2, hvor man er interesseret i at få kvalt nogle mindre dagblade, kan vi heller ikke stemme for. Vi mener, det er en service over for den del af befolkningen, som ikke læser Berlingske Tidende eller Politiken, der bliver ydet her, og den må fortsat eksistere.

Vi kan derimod tiltræde ændringsforslag nr. 3. Vi har gentagne gange i forbindelse med debatter om post- og telegrafvæsenets prispolitik påtalt problemet om, at erhvervslivet får en række urimelige tilskud i forbindelse med udbringningen af deres adresseløse forsendelser. Vi mener ikke, at disse tilskud er rimelige at give til erhvervslivet, og da det er noget af det, man vil til livs med ændringsforslag nr. 3, vil vi naturligvis kunne støtte det.

Jeg har ingen bemærkninger til ændringsforslag nr. 4 og 5, som jo er konsekvensændringsforslag, der ikke kommer til afstemning, fordi andre ændringsforslag bliver stemt ned.

Glensgård (FP):

Hr. Karl Møller nævnte, sådan forstod jeg det i hvert tilfælde, at fremskridtspartiet ikke benyttede sig af evnen til at kunne læse. Nu er det jo ikke nok at kunne læse, man skal også kunne forstå det, man læser, og det er nok det, der er problemet.

Jeg forstod på hr. Karl Møller, at han har været med til at fremstille bladet Fremskridt i en årrække på det tidspunkt, hvor bladet blev trykt på Frederikshavn Avis. Jeg kan selvfølgelig beklage, at vi måtte flytte trykningen fra Frederikshavn Avis, bl. a. fordi der var så frygtelig mange stavefejl. Jeg er ikke klar over, om det var hr. Karl Møllers skyld, eller om det var en anden, der satte bladet på det tidspunkt.

Men det, vi skulle diskutere, var jo egentlig spørgsmålet om postloven og de ændringsforslag, som er stillet. Der kan jeg sige til hr. Karl Møller, at det undrer selvfølgelig os, at netop DKP vil være med til at give de store erhvervsvirksomheder et tilskud – ikke på, som hr. Ole Henriksen sagde, 10 mill. kr., men et sted mellem 20 og 25 mill. kr. Det er nemlig det, som de adresseløse forsendelser koster. Det undrer selvfølgelig, at DKP mener, at erhvervslivet skal have et sådant tilskud. Nu er det jo sjældent, at moster Anna benytter sig af adresseløse forsendelser, og derfor er det et helt klart bevis på, at det kun er erhvervslivet, der får denne fordel, og ingen andre. Men vi må altså tage til efterretning, at DKP mener, at erhvervslivet fortsat skal have dette tilskud på et sted mellem 20 og 25 mill. kr.

At hr. Ole Henriksen ikke kan stemme for ændringsforslaget denne gang, men måske næste gang, hvis ikke der kommer et bedre regnskabsresultat, det kan vi selvfølgelig også beklage. Jeg kan kun sige til hr. Ole Henriksen, at som jeg nævnte indledningsvis, er der altså ikke tale om et underskud på kun 10 mill. kr., men på et sted mellem 20 og 25 mill. kr. Det afhænger lidt af, hvordan man gør underskuddet op. Postvæsenet har over for folketinget gjort opmærksom på, at tager man de totale omkostninger, så vil man altså komme op på et underskud på et sted mellem 20 og 25 mill. kr.

Så har der selvfølgelig været en vis debat om vores ændringsforslag om at hæve taksten for dagblade, og man siger, at vi vil kvæle nogle dagblade. Se, nu er det således, at vi har fået en opgørelse over, hvor mange dag-

[Glensgård]

blade der egentlig får gavn af denne specielle tilskudsordning. Det viser sig, at der er nogle dagblade, der slet ikke får noget, der er nogle dagblade, der får meget, der er nogle dagblade, som kun bliver omdelt med postvæsenet, og der er nogle, som aldrig bliver omdelt med postvæsenet. Det er, synes jeg, en underlig form for erhvervstilskud, at hvis man vælger en anden distributionsmåde end at få det omdelt med postvæsenet, så får man ingen tilskud. Men det må vi tage til efterretning.

Om selve lovforslaget skal jeg kun sige, at når vi kan støtte lovforslaget med disse ændringer, som vi ønsker gennemført, så hænger det sammen med, at vi synes, at det er så vigtigt, at vi får reguleret på disse områder, at vi er klar til at stemme for den øvrige del af lovforslaget. Skulle disse tre ændringsforslag blive forkastet – hvad der jo realistisk set er en vis mulighed for – så vil vi tage op til overvejelse, om det er rimeligt at give Vent-og-Se-regeringen penge over postloven. Det vil vi altså afgøre ved tredjebehandlingen, det har vi ikke taget stilling til på indeværende tidspunkt.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Jeg vil gerne sige tak for den overvejende meget positive holdning til lovforslaget, og så vil jeg godt sige lidt om de ændringsforslag, der er stillet, og som allerede har været kommenteret.

I det første ændringsforslag er det foreslået, at portoen for postkort forhøjes til samme porto, som skal gælde for breve, der vejer indtil 20 g. Hertil kan jeg sige, at dette ændringsforslag kan jeg ikke tiltræde, idet en forhøjelse af portoen for postkort i realiteten let vil kunne kunne bevirke, at postvæsenet mister indtægter.

Det andet ændringsforslag tilsigter, at portoen for dagblade, andre blade og tidsskrifter på én gang ajourføres, således at taksterne for blade giver postvæsenet fuld dækning for de med besørgelsen forbundne delomkostninger. Jeg vil gerne sige, at jeg heller ikke kan tiltræde dette ændringsforslag. Jeg skal i den forbindelse henvise til de 4 redegørelser for de drøftelser, der har været ført mellem generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet og Danske Dagblades Fællesrepræsenta-

tion, nu Danske Dagblades Forening, Dansk Fagpresseforening, Dansk Magasinpresses Udgiferverforening, henholdsvis Landsrepræsentationen for Danske Distriktsblade og Lokalaviser, om, hvilken virkning en ajourføring af bladtaksterne vil have for bladens økonomi. Redegørelserne blev oversendt til udvalget om offentlige arbejder i henholdsvis januar og december måned 1977, og så vidt det er mig bekendt, har udvalget ikke tilendbragt drøftelserne af disse redegørelser indhold.

Jeg skal også nævne, at statsministeren i forbindelse med nedsættelsen af det udvalg, som for tiden drøfter dagspressens distributionsforhold, har givet udtryk for, at der ikke bør lægges op til ændringer af principperne om takstfastsættelsen for dagblade, før dette udvalgs arbejde er afsluttet. Statsministeren tilkendegav som dagspressens minister endvidere, at nedsættelsen af udvalget ikke udelukkede, at der ved generelle takstforhøjelser inden afslutningen af udvalgets arbejde også kunne foretages forhøjelser af taksterne for dagblade svarende til den gennemsnitlige forhøjelse for øvrige postforsendelser. Mit forslag er i overensstemmelse med denne tilkendegivelse.

Til det stillede ændringsforslag om, at taksterne for adresseløse forsendelser optages i postloven, kan jeg oplyse, at taksterne for adresseløse forsendelser siden denne forsendelsesarts indførelse i 1919 har været fastsat administrativt. Jeg synes ikke, at det ville være i overensstemmelse med bestræbelserne for at få en forenkling af lovgivningsarbejdet, at postloven udbygges med yderligere detaljer vedrørende posttakster.

Takstfastsættelsen for adresseløse forsendelser sker således, at portoindtægten dækker de med forsendelsernes besørgelse forbundne variable omkostninger med tillæg af et rimeligt bidrag til fællesomkostningerne. Beregninger foretaget for kalenderåret 1977 har vist, at forsendelsesarten i 1977 har bidraget med ca. 18 mill. kr. til dækning af fællesomkostningerne. Jeg finder derfor ikke, at en takstforhøjelse af en størrelsesorden som den foreslåede er rimeligt begrundet.

Forslagene om ændring af postlovens § 32, stk. 5, nr. 3, og § 33, stk. 5, har relation til fremskridtspartiets og retsforbundets forslag om ændring af bladtaksterne, og jeg skal ikke knytte yderligere kommentarer hertil.

[Ministeren for offentlige arbejder]

Jeg må som sagt anbefale, at forslaget om ændring af postloven vedtages i overensstemmelse med det af mig fremsatte forslag.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Ministeren sagde, at hvis ændringsforslaget om postkortene blev vedtaget, så ville postvæsenet miste indtægter. Hvis vi altså nu sagde, at postkort i stedet for at koste 1 kr. 10 øre skulle koste 1 kr. 30 øre at sende, så ville postvæsenet miste indtægt. Er det muligt for ministeren nærmere at beskrive, hvordan det hænger sammen? Jeg kunne tænke mig, at ministeren ville fortælle os, at julekortene ville falde i antal, hvis de nu skulle til at koste 1 kr. 30 øre, eller hvad er baggrunden for ministerens udtalelse?

Vedrørende ministerens udtalelse om de adresseløse forsendelser beklager jeg, at ministeren har ladet sig vildlede af sine embedsmænd. Jeg skal senere under udvalgsarbejdet vende tilbage til den debat, som ministeren har rejst her. Efter de svar, ministeren har givet om de adresseløse forsendelser, skal jeg nemlig anmode om, at forslaget går til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. De oplysninger, ministeren har givet, er klart i strid med oplysninger, som den tidligere minister har givet udvalget om offentlige arbejder.

Men jeg vil altså være taknemlig, hvis ministeren vil fortælle os, hvorfor vi mister indtægt, fordi vi hæver postkorttaksten.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Det kan der gives en meget klar udtalelse om. Det er en vurdering, at antallet af forsendelser af den omtalte kategori, postkort, ville gå væsentligt ned, hvis man foretog den forhøjelse, som fremskridtspartiet her har foreslået, og derfor ville det give færre indtægter.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Jeg er enig med ministeren i, at antallet af postkort ville falde, men når sikringsstyrelsen skal give meddelelse om lægebesøg eller tandlægebesøg, eller hvad det nu er, så skal meddelelsen gives under alle omstændighe-

der. Det er da højst tænkeligt, at det så vil ske i brevform, men indtægterne, meddelelsernes antal, vil være de samme, og derfor anser jeg ministerens bemærkninger for udokumenterede.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning ◊

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 17 stemte for, 112 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 23 stemte for, 107 imod.

Ændringsforslag nr. 4 og 5 betragtedes som
forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 26 stemte for, 105 imod.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget gik herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om indførelse af elektrisk drift på fjerntrafikstrækningerne ved DSB.
(Lovforslag nr. L 126. Fremsat 23/1 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Knud Damgaard (S):**

Hvis akademiet for de tekniske videnskaber i 1956 havde vidst, hvordan energisituationen ville se ud i begyndelsen af 1970erne, så havde vi allerede i dag haft elektrificeret DSBs hovedstrækninger. Man vedtog nemlig i 1956 med et beskedent flertal at gå ind for dieseldrift i stedet for eldrift.

Den ændrede energisituation er da også en af årsagerne til, at dette lovforslag fremsæt-